

ШУМАДИНКА,

ЛИСТЪ ЗА

КНЪИЖВНОСТЪ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издавателъ Любомиръ П. Ненадовићъ.

Handwritten signature

Овај листъ издаван Вторникомъ и Петкомъ. Цена му в годишња безъ завитка 14. цв. а полгод. 7 цв. — са завиткомъ по' цв. на по' год. — Купувањ. Ко жели у Београду да му се носи кући а не у дућанъ или у канцеларију по' цв. на пола год.

ПУТНИЧКА ПИСМА

Вазењ — Августа 1847.

Писамъ се надао, да ћу ти одавде писати, али шта би знао друго радити, кадъ овде, у овомъ селу, гди никакве забаве немамо, а притомъ морамо седити и чекати да престане киша. — Да није на пољу киша, а би сада путовао даљ, а овако, седећи безпосленъ, ово писмо пишешъ више мене ради, него тебе ради. И ако буде одвећ дугачко, то онда некриви мене, него кишу, ерѣ она ти пише — а докъ годъ киша напољу узтрае, дотле ћу ти единако писати, а како киша престане, поћићемо даљ.

Изъ Луцерна поћемо у Флиеленъ на пароброду — Флиеленъ е село на врѣу езера. Нашъ паробродъ поће рано. Време е лепо и топло было, и мы смо сви на крову пароброда стајли, и дивили се онимъ красотама, које су окружавале оно дугачко аузано езеро; између естали брегова съ едне стране стршио е у облаке брегъ Пилатусъ; а съ друге стране Риги. Путника е тако много было, да е се едва могло размимовићи на крову пароброда. Обале тога езера најзнаменитије су за историју Швайцѣрске, а потоме и за свакога путника; читавогъ тога пута имали смо шта гледати, и то све исторично знамените предмете. — Ерѣ одма пошто проћемо, Брунењ и Швицъ, укаже намъ се у брегу една мала леденица, то е Гритли, (или Ритли) и сви путници подигну шешире и капе и неколико пута заори се: „ура“. На тој ливадици, завѣрили су се у старо доба три одважна Швайцѣрца: Вернеръ Штауфахеръ, Ерни (Арнодъ) и Валтеръ Фирштъ, противу угњѣтателя Швайцѣрске слободе — и Швайцѣрци приповедају, да су ту протекла три извора, гди су њи троица стајли.

Видли смо оно место, гди е Телъ изъ чамца изкочио на обалу, и чамцацъ у комъ е Геслеръ седіо, отиснуо на воду; на томъ месту подигнута е Телу една мала капела 1388. год. гди е онда ту было 114. живи стараца кои су Вилхелма Тела лично познавали, ту се сада Швайцѣрци обично сваке године о Спасовудне скупљаю, за споменъ свое слободе и на славу свога ослободителя. — Ту е езеро преко 500 стопа дубоко.

Одатле до Флиелна блудили су наши замишљѣни погледи, по голимъ каменитимъ брдима — езеро е было ту да узано, и возили смо се као крозъ какавъ сокакъ, гди су високе куће. — Путници трчали су часъ на едну часъ на другу страну пароброда, и гледали и еданъ другомъ показивали, или знаменитости природе или историје Швайцѣрске — често прећемо сви тако на едну страну паро-

брода, да се сва лађа накриви толико примѣтно, да нашь е капетанъ више пута опомянао, и молио, да стоимо на средини. — Нашъ паробродъ дође на врѣ езера гди река Раисъ утиче, коя крозъ езеро кодъ Луцерна изтиче, ту изаћемо у селу Флиелену, а одатле, одма поћемо пешке, и за четвртъ сата доћемо у Алддорфъ. — Садъ кадъ самъ, у овомъ писму дошао, у то место, немогу се уздржати, да ти о Вилхелму Телу, обширније, ко е онъ и шта е неприповедамъ, кога самъ ти често укратко, спомянао, и кога Швайцѣрска сматра за свогъ ослободителя. —

Вилхелмъ Телъ рођенъ е у селу Бирглену близу Алддорфа. Онъ е био сељакъ, али е својимъ карактеромъ, одважностју, поштенѣмъ и праведливостју био чувенъ и одъ своју околны села уважаванъ и почитованъ. У оно време пушакъ није было, и онъ е у овомъ крају најболѣ знао стреломъ погодити. Швайцѣрскомъ онда су управљали, аустријскій, одвећ строгій нечовечны намѣстници. Геслеръ знао се кои е надъ овимъ краемъ био, и онъ е својомъ нечовечностју, надвисіо свакогъ тирана ондашњегъ времена. И колико су Швайцѣрци подани и послушни были, гледао е онъ да ѣ сасвимъ у марву претвори. — Геслеръ, да би показао, докле се човекъ у власти може заборавити; заповеди, да се на липу коя е у Алддорфу была, обеси њговъ шеширъ, и то да представља властъ и господарство Аустрије. и да свакој мимопролазећи, мора предъ тымъ шеширомъ, скинути капу и поклонити се. Вилхелмъ Телъ није хтео то чинити, и предъ тымъ њговимъ шеширомъ кланяти се. Геслеръ дође са својимъ пандурима, и осуди Тела на јоште нечувену казнь: младолѣтногъ Теловогъ сина постави да стане, и да као што причаю веже, узъ ону липу, на му мету јабуку на главу, и онда Геслеръ заповеди Телу да изъ приличне даљине мора стреломъ погодити јабуку на глави свогъ рођеногъ детета, а ако непотрефи јабуку, да ће посећи главу свогъ сына, то могу само отцеви чувствовати. — Онъ запне стрелу, и срећомъ својомъ погоди јабуку, и њговъ сынъ весео, дотрчи и донесе му јабуку заедно са стреломъ. — Вилхелмъ Телъ како е изпустио ону стрелу, којомъ е јабуку устрелио, маши се одма за другу стрелу, и кадъ га Геслеръ запитао, на што му она друга стрела, није могао се уздржати него му одговори: „Да самъ ономъ првомъ стреломъ потрефио могъ сына, ова друга небы промашила тебе, ерѣ е за тебе была спремна.“ Геслеръ одма повиче, и свежу Тела. Но Телъ имао е доста свое родбине и пријетеля, зато Геслеръ, није смео да га везана води сувимъ, него мету га у њговъ чамцацъ, и тако повезу се езеромъ, онъ е хтео да га доведе до у

какву тврдиню, да га тамо затвори. Кадъ су были на средъ езера, дуне якій ветаръ, кои и сада врло често на томъ езеру дува, и кои ветаръ зову Фенъ, и тымъ ветромъ и онда узколеба се езеро тако яко, да су сви осетили да су у највећој опасности. Краю никако нису могли одъ велики таласа приспѣти. Еданъ кои е међу њима у чамцу быо, и кои е познавао ветаръ, обале и удъ езера, могао бы ий спасти, то е быо Тель, али њгове руке были су везане. Геслеръ уплашенъ заповеди те Тела одреше и предаду му управляѣ чамца. Тель своимъ вештимъ и jakimъ рукама, притера чамецъ краю, и скочи съ чамца на обалу, а чамецъ заедно са Геслеромъ и њговомъ пратњомъ отисне у езеро. Тель са стреломъ в лукомъ, одметне се у брегове — а Геслеръ после дуге борбе са буромъ на езеру, изађе на обалу, и пође у свой дворъ у Киснахтъ, но Тель у едномъ пролому дочека га, и съ брега убіе стреломъ. По томъ бунке са свою страна буна, и Швайцера после дугогъ ратованя ослободи се.

МИРОЉИЯ.

(Речникъ за животь.)

В.

Вѣди е треће писмо у нашої азбуки, славенска е речъ, и на србскій значи: *зналъ*, или *знай*, дакле смисао досадъ разяснита три писмена *азъ буки вѣди*, значи на србски: „я букве познаемъ.“

Вампиръ — то е име оны людій, кои умру, па после опеть устану изъ гроба, те даве друге люде. Многи држе да то неможе быти, но ми увѣравамо читателъ, да е то исто онако могуће, као што е, у Топчидеру изгорело сто фатій камена. И да бы ту могућность јошть болъ утврдили, навешћемо еданъ истинитый примѣръ, како е една мртва баба, удавила две друге бабе што су е чувале. — То није било одавно. Една баба умре у селу Н* * они е обуку, наредѣ, мету у сандукъ, и кадъ се смркнуе остану две друге бабе у той истой соби да е чуваю. Сутра данъ кадъ дођу комшиѣ, нађу гди е она мртва баба изашла изъ сандука и гди стои до врата, а оне друге две на средъ собе обадве мртве. Ко не бы могао у томъ случаю веровати на вампира! — нико о томе у селу није сумняо. — Но после неколико дана, проведе пандуръ два шегрта везана, и стваръ се обясни, и село онда скляе проклетяню, са оне сироте бабе. То е овако было: — оне две што су ону мртву чувале, по својој несрећи обадве заспе; у то доба два шегрта, идући на вашаръ у Вальво, прођу поредъ оне куће, и виде гди гори свећа, и гди две бабе спаваю поредъ треће мртве. „Можешть отрпнати 25 батина?“ запита еданъ шегртъ свогъ друга: „могу и 50“ одговори поносито други шегртъ — „и шта ме пыташть, кадъ знашть, да насъ майстори најпре науаче трпнати батине, па онда шити альине.“ „Е, па кадъ можешть, а ты айде самномъ, да уплашимо ове две бабе па ако насъ и увати капетанъ, вальда неће быти выше одъ 25“ одговори онај првый шегртъ, и како су были снизки и сбогъ врућине отворени пенцери, уђу обоица крозъ пенцерь у собу, и полако изваде мртву бабу изъ сандука, и прислоне е управо узъ врата, па онда опеть изађу, и оду своимъ путемъ. Свећа е далъ горила. Око неко доба ноћи пробуди се една баба, погледа у сандукъ види да е празанъ, помисли да бежи на врата, кадъ по-

гледа, а она мртва, стои, и претисла леђима врата. Она се уплаши, гурне рукомъ ону другу што е спавала, и рече иой полако: „секо, ми смо обе пропаде!“ Она се пробуди и кадъ погледа на врата, свисне одъ стра, а она друга устане и пође, но и она падне мртва. Мы савѣтуемо нашимъ читателъима да се чуваю живы людій, а мртви слободно нека се небое, живъ человекъ зло чини, а на мртвогъ само беду баца. О, колико има вампира, кои се съ нама на сокаву сретаю, пріятно се съ нама разговараю, грле насъ и любе насъ, а међу тымъ, желе намъ крвь нашу попнати — такови вампира чувайте се, кои вамъ зло мисле, а неће да кажу. — Человекъ е чудновать? и радіе бы кодъ свогъ највећегъ душманина преношю него покрай едного гроба, а то зато што гробъ неуме да говори, и да ласка и лаже. Гробу можешть слободно казати оне тайне, кое несмешть ни најболъмъ свогъ пріятелю поверити. Живы людій, треба се бояти и чувати, а мртви нигда, међу нама живима има много вампира; међу мртвима нема ни едного.

ИСКРЕ

(Изъ Гетеовогъ гения.)

Човекъ е тако склонѣнъ одати се къ најпростіемъ, духъ и чувства затуплюю се тако лако одъ упечатаеня ленога и савршенога, да бы требало способность ово осећати и на свакој начинъ при себи обдржати. Бръ таковогъ уживаня нико се неможе сасвимъ лишавати; и само ненавикнутость да человекъ што добро ужива узрокъ е, да многи люди у глупомъ и безвкусномъ, само ако е ово ново удовольствие налазе. Зато требало бы свакој данъ баремъ по едну малу песмицу чути, еданъ добаръ спѣвъ читати, — едно изредно изображеніе видити, и само ако бы могуће было, по неколико паметни речій говорити.

Я се могу само ономъ човеку радовати, кои зна шта е и за њга и за друге полезно, и кои се труди да свое самовольство ограничи. Свакој има свою собствену срећу у рукама, као што майсторъ има грубу матерію, изъ кое онъ хоће штогодъ угледно да направи. Али е са овимъ художествомъ као са свачимъ; само способность къ томе нама е урођена, а ова треба обучена и брижливово извештена да буде.

Дуга рассуђиваня показую обично, да немамо у виду точку, о којој е говоръ; а пренагла дѣланя да башъ нимало непознаемо.

Добру мисао, кою гди прочитамо; штогодъ особито, кадъ чуемо, забележимо свагда у нашъ дневникъ. Но дамоли себи труда у исто време, да изъ писама наши пріятеля собствена примѣчанія, подлинна осмотрењя, и скоротечне, богатоумне, речи повадимо и побележимо то ћемо се здраво обогатити. Писма забациемо да ий никадъ выше нечитамо, или ий најпосле и уништожавамо, те тако изчезне најмелшій и најусердній духъ живота и за насъ и за друге.

Саобщавати се, природно е; а саобщитено примити као што е дано, то е изображенъ.

Недостатке откривати није доста; шта више, неправо е то чинити, ако у исто време незнамо и средство къ поболшаню показати.

Матерній языкъ у исто време и чистити и обогаћавати, посао е најболъи глава. Само чистенъ безъ обогаћаваня показуе се понайчешће празноумно; еръ ништа није згодније него одъ садржая одвратити се па на израже-

ня прећи. Богатоумный човекъ скопчаваше вешество свои речий; немарећи изъ какви се елемента ово састои; празноуманъ човекъ може ваљано чисто говорити, па да опетъ нема шта казати. Како може онъ осетити, да е какавъ безсмисленый подметаць у место важеће речи изказао, кадъ му ова речъ никадъ ніе живила у глави, еръ ніе о ствари мислио. Има више начина чишћења и обогаћаваня езика, кои се управо сви мораю сватити, ако езикъ треба да расте животавъ. Поезія и страстни говори єдини су извори изъ кои ова животность истиче; и макаръ да они у својој наглости и мало поваляю но опетъ стане се и чисте струе потеку изъ њъ. К.

Єдна Србкнѣя.

МРАВИ У ТОПЛИМЪ ПРЕДЪЛИМА.

Широке колоне мрави движу се безбрижно, и нема ре за никакве препоне; густо єданъ до другогъ збіени милиони миде по читавъ сатъ у дужину, а око њъ трче њіови войници тамо амо, да нашоше и увате какву животно, коя є тако несрећна да се неможе ни силомъ ни брзиномъ одъ њъ одбрати. Ако се мрави каквой кући приближе, онда имъ домаћинъ радо отвора све зачкољице, и клои се, еръ ма шта да се подъ палмовимъ кровомъ улегло, т. е. шкодљиви црви и бубе коє у скривености велику штету човеку чине, то све извуку ови путуюћи мрави на видикъ или принуде къ бѣгству. Никакво тано место у колеби неостає неиспитано и животно, коє є њіовъ долазакъ дочекало, оно є за цело изгубљено. Они надвлађую и велике змиє по сказиваню уроћеника, еръ како гди опазе змию да се сунча, одма начине кругъ око њъ и она се бадава труди, да утече, еръ за часъ скоче на ню шесть и више неприятеля, и што се она превіанѣмъ више труди да се избави, то се све више умножава число њѣни неприятеля; мањѣ мрави главне войске нападну илјадама на ню, и премда се змия на небровно места већ ранѣна єднако увія, то опетъ за кратко време неостає ништа више одъ њъ, осимъ лепо очишћены костію. Но ѣу скупи се ова цела войска у неколико кугли, коє изгледаю као найвећій дулекъ, а чимъ се данъ появи, размиду се опетъ и продужаваю своє путованѣ.

ИЗЪ ДОМИШЛЯНА

Некій офицеръ безъ бркова тако є знао разгезати своє лице, да докъ парада трає онъ своє велике густе о-брве тако подъ носъ снизи, да се ни приметити неможе да бркова нема.

Календаръ.

Ако мужъ доцканъ увече дође, а незна се изговори-ти гди є быо — често севанѣ и грмљавина. Подикадъ и громъ ударѣ.

Ако мужъ у месеође неводи жену на балъ — кишовито целы месеођа.

Ако є мужъ жени у почетку лета свилень фиштанъ оу-рекао — време се брзо меня, ладно и врло мутно.

Ако мужъ има плаћати дугове о ускрсу, брзо му пость прође.

Разговоръ у кафани.

Кафеція. Овде фали іоштъ єданъ грошъ по рачуну. Гость. То є за послугу.

Господинъ и берберинъ.

Господинъ некій имао є берберина, съ коимъ є врло задоволяњъ быо. У обично доба, кадъ треба да се брѣя, отворе се врата, господинъ се и неосврне, еръ онъ зна да є то њговь берберинъ. Посади се на столицу и већга онай почне сапунити, кадъ господинъ зачуђенъ подягне главу и рекне: „Али море, ты ниси мой берберинъ, одкудъ ты овде и како?“ „Найпростимъ начинамъ; одако ѣу васъ я брѣяти. Юче самъ се коцкао съ моимъ другомъ. Кадъ му се изпразни цешъ, почнемо мећати на коцку наше муштеріє, и тако васъ я на кончини добіємъ.“

ДОМАЊЕ НОВОСТИ.

Єданъ житель београдскій и майсторъ заната терзійскогъ Н. Н. поводомъ ове кодъ насъ наново сада наступивше ладноће времена, баціо є погледъ свой на бѣдно станѣ овде у мѣсту живеће сиротинѣ, коя ніе у станю дрва себи за огревъ набавити. У чему да бы истой подпомоћи могао — данасъ є кодъ Полиціє наше поклоніо 4 ₰ цес. да она то, преко своіи кварталника даде оваковимъ сиротимъ лицама, за наведену нуждну потребу поделити. На овакомъ редкомъ примѣру и усердію; овимъ се поменутомъ добротвору јвно благодари.

Чачакъ 4. Априла. До 15. пр. м. умрло є у срезу драгачевскомъ овомъ окружію трое дѣце и єданъ момакъ одъ грознице, коя се на овај начинъ починѣ и свршує: Найпре човека, жену или дѣте увати грозница, после на стану жигоеи и пробади међу плећима, и око врата, и онуда почне отицати као кадъ пчела или осица уєде, после овога отока болестникъ сасвимъ изнеможе; некима пакъ гукє изподъ ушию величиномъ као песница порасту, потомъ провале се и нека бела течность изъ њій изађе, а некима опетъ беле оспе величиномъ као пасуль по усти-ма, езика и устнама изађу, а пошто ова оспа или гукє нестану и напругъ се поврате, онда болестникъ умре.

СТРАНЕ НОВОСТИ.

Кечкеметъ: врло є жалостна вѣсть, кою смо изъ села Товту добили. Тамо бесни црвена грозница међу децомъ тако јко, да су већ 60 покрај помоћи докторске умрли.

— Арадъ. На путу близу Батуче появио се ужасанъ пожаръ у шуми. Шума є на три места навалице запа-лѣна была.

— Новый-Садъ. У Шишатовцу появила се нека бо-лестъ међу овцама, одъ коє су већ 150 оваца поскапа-ле; кажу да се та болестъ одъ блатне траве породила.

— Прагъ. 3. Април. рим. пала є горня часть тороня развалине Окора у Ческой.

— Прагъ, 12. Апр. ц. р. отворена є дворана вештине, у којој су многи лепи живописи на угледъ стављени. Пр-вый данъ было іѣ є око 251 живописъ.

— Луй-Наполеонъ, принцъ президентъ Француске ре-публике устает лети у седамъ сатій, а зими у осамъ, про-читава найпре најважнія писма, коя су съ онакимъ печатима снабђвена, какове є съ њговымъ повереницима у-говорію. У 9 сатій одлази у башту, а после у свой ка-бинетъ, гди га чекаю њгови ађутанти и офицери, коима онъ своє заповести издає. Затимъ чита новине, у коима,

су најважнија места съ црвенимъ шлайвазомъ подвучена; особиту пажню покланя енглеzkимъ новинама и мило му є гледати карикатуре, кое су нѣга и нѣгове министре за предметъ свое сатире изабрале. Затимъ прегледа најважнїе послове, о коима мисли съ министрима говорити, а у 10 сатїй прима малый брой лица. У еданаїсть сатїй доручкує; Луї-Наполеонъ са свимъ є умѣренъ у єлу и пићу. После доручка одлази у советъ министерства, гди за обштимъ столомъ седне и пажљиво нѣова советованя слуша, а редко се меша; али ако рекне неколико речи, онда оне обично решаваю вопросный предметъ. За време траяня сѣднице начертава фангастическе фигуре и предѣле, за кое се нѣгови почитатели съ великомъ жельомъ грабе. Пре државногъ удара яшио є или се извозїо обично у два сата, у дружтву съ єднимъ офицеремъ; ова шетаня траяла су до четири или петъ сатїй; садъ само редко напушћа палату, премда радо и врло добро яши. Кадъ се врати изъ шетнѣ, иште известїе о засѣданїю у Асамблеу и дає аудїенциє (приступъ). У шесть сатїй руча, и више пута преко неделѣ позива на ручакъ млого лица. Увече, кадъ неприма никога, иде у Француску или Талїанску оперу; понекадъ и у Францускїй театоръ или у другїй каквый. Одъ неколико дана пре 2. Декемвра и сада ради са особитомъ дѣятелношћу и често га затече данъ у читаню и разсуђаваню. Сви декрети, прокламациє однесеће се на 2. Декемврїй, изтекла су изъ нѣговогъ пера, а тако исто и доцнїе, што є изишло. —

— Смирна. Овде є ождребила єдна кобила ждребе, кое є имало само єдно око на челу и то є было на три ћошка. Мати нѣгова, кадъ види какво є чудовиште ождребила, почне жалостно ржати и убїе ногама ову наказу.

— Штутгартъ. Овде постои јошть гостїоничка башта, гди є славный немачкїй поета Шилеръ јошть као докторъ долазио и кугле играо, ужинаюћи шунке и леба и пиюћи некарско вино, и то све на вересїю.

— Бечъ. Говоре, да ће министерство трговине оне ствари, кое є изъ Лондона са светскогъ угледа покуповало, у Прагу на угледъ ставити, да бы се и тамошњимъ рукодѣлцима дала прилика да се одъ сматраня овы ствари ползую.

— Бечъ. Правителство Аустрїйско и Сардинско преговараю о уговору за трговину и пловитбу. По постоећемъ уговору дужна є Сардинїя, да све олакшице и ползе Аустрїи уступи, кое другимъ државама дозволява. У последнѣ време учинило є Сардинско правителство Француской пространїе олакшице, него Аустрїи, и то у трговини съ кожама, виномъ и свиломъ.

— Млѣтке. 15. Апр. п. р. нѣова царска высочества великїй князь Константинъ и велика княгиня Александра одпутовали су у 4 сата после подне у Модену и Парму. Повратићеду се преко Монце, гди ћеду се неколико дана задржавати.

— Римъ, 10. о. м. Францускїй военый судъ осудїо є више лица збогъ злоставленя Францускїй солдатїй. Найвећа є казнь петъ година у гвожђу.

— Атина. 8. Апр. ошеть се некїй комплотъ догодїо: чиновникъ жардармерїе Панасъ и некїй пређашнїй чиновникъ Марине одкрили су созаклетїе противъ краля грчкогъ. Ипакъ су тавни гласови летили крозь варошь. У камери децутираца было є питањь о томъ. Попечитель правосудїя привилегїосъ одговорїо є сасвимъ мирно, да стваръ иста нема оне важности, кою јої приписваю; али

при свемъ томъ, будући є већъ разглашена, предаће в на судейскїй испитъ.

— Паризъ. Сва лица, коя су ослобођена морала су слѣдуюћїй саставъ подписати: „Я се долеподписаный изяснявамъ, да самъ съ благодарности примїо помилованъ принцъ президента одъ прогнанства, на кое ме є комисїя ушћа Роне осудила, и обвезуемъ се, да небудемъ нїгда више участникъ тайногъ дружтва, да се немешамъ у политику и да будемъ веранъ правителству, кое є Француска гласомъ своимъ одъ 20. Декемвра себи дала. У исто време обвезуемъ се, да ћу испунавати налоге надлежа-телства у смотреню лица, коя подъ полицайнимъ приемотромъ стое.

Огласн.

(18) (3—3)

Кућу брата мога съ 4 собе, куйномъ, подрумомъ и баштомъ на Врачару спрема баште Г. Шафарика даемъ подъ кирїю, кому є дакле квартиръ потребанъ нека се мени или Г. поручику I. роте II. баталїона Б. Прокићу ради цене и виђеня квартира яви.

Бѣремъ Павловићъ, калфа Г. М. Карастояновића
У зданїю подъ Бленомъ.

(19) (3—3)

Єдну кућу, са две собе, єдномъ великомъ куйномъ — съ плацемъ 12 фати ширине на лицу; а у дужину више одъ 20 фатїй, и коя кућа лежи у Циганской мали, изподъ обштинске шупе, до чесме: ко жели купити нека се ниже подписаномъ изволи као тугору тогъ иманя ради погодбе прїавити — цена ће быти умерена.

Петаръ Јовановићъ.

(20) (3—3)

Ко има волю дућане и квартире куће мое у Савамали, ниже Тоскине куће, близу мале пїаце, на ћошку налазеће се подъ цимеромъ — „Кралѣвића Марка“ —, одъ Ђурђева дна тек. год. све заєдно, или понаособъ, за 6. месеци или и на дуже време, подъ кирїю узети; као и ко бы желїо купити кућу мою на врачару налазећу се до куће ГГ. браће Јокића са шупомъ и шталомъ у Авлїи и са пространомъ баштомъ, у кою су три плаца заузета и коя є воћемъ и лозама засађена —, нека се изволи мени ради погодбе прїавити.

Сима Весовићъ,
Стол. Совѣта.

(21) (3—3)

„НОВА ЛИРА.“

54. песме скупљене и печатане слепцемъ Бремїомъ Обр. Карацїемъ могу се добити по 2 гр. у књижарн Г. М. Поповића, Возаровића; и кодъ Г. Милутина Радовановића, и на Теразїама кодъ Тричка бакалїна.

(22) (2—3)

Єдне нове, офарбане и добро оковане тарнице, за єдногъ коня, имаю кодъ зеленогъ венца на продаю.

Владимира Ђ. Христића